COLECŢIA **EXAMENE**

ADMITEREA ÎN MAGISTRATURĂ ŞI ÎN AVOCATURĂ

CULEGERE DE SUBIECTE CU EXPLICAŢII ALE VARIANTELOR DE RĂSPUNS

Drept procesual penal
Coordonator | Mihai Adrian Hotca

AUTORI
Cristian Bălan
Giulia Bălan
Cătălin Constantinescu-Mărunţel
Alexandru Porof
Radu Togan

ADMITEREA ÎN MAGISTRATURĂ
ŞI ÎN AVOCATURĂ

CULEGERE DE SUBIECTE CU EXPLICAŢII ALE VARIANTELOR DE RĂSPUNS

Drept procesual penal

Ediţia a VIII-a

Universul Juridic
Bucureşti
-2026-

Subiecte de la examenul de admitere în profesia de avocat, pentru dobândirea calităţii de avocat definitiv

Sesiunea aprilie 2026

Explicaţii

1. **b, c**

a – răspuns greşit, întrucât procurorul nu poate dispune prin ordonanţa de renunţare la urmărire penală măsura de siguranţă a confiscării speciale. Faţă de dispoziţiile art. 318 alin. (8) raportate la art. 315 alin. (2) lit. c) C. pr. pen., procurorul prin ordonanţa de renunţare la urmărire penală poate dispune sesizarea judecătorului de cameră preliminară cu propunere de luare a măsurii de siguranţă a confiscării speciale. Mai mult, în practică, judecătorul de cameră preliminară este sesizat cu propunerea de luarea a măsurii de siguranţă a confiscării speciale după ce a fost confirmată ordonanţă prin care s-a dispus renunţarea la urmărire penală.

b – răspuns corect, având în vedere că potrivit art. 318 alin. (12) C. pr. pen. ordonanţa de renunţare la urmărire penală, verificată sub aspectul legalităţii şi temeiniciei de prim-procurorul parchetului, se comunică în copie suspectului.

c – răspuns corect, întrucât prin ordonanţa de renunţare la urmărire penală procurorul nu poate dispune suspectului la prestarea unei munci neremunerate în folosul comunităţii pentru o perioadă de 120 de zile. Potrivit art. 318 alin. (6) C. pr. pen.

procurorul poate dispune, după consultarea suspectului sau a inculpatului, ca acesta să îndeplinească una sau mai multe dintre următoarele obligaţii: să înlăture consecinţele faptei penale sau să repare paguba produsă ori să convină cu partea civilă o modalitate de reparare a acesteia; să ceară public scuze persoanei vătămate; să presteze o muncă neremunerată în folosul comunităţii, pe o perioadă cuprinsă între 30 şi 60 de zile, în afară de cazul în care, din cauza stării de sănătate, persoana nu poate presta această muncă; respectiv să frecventeze un program de consiliere.

2. **b, c**

a – răspuns greşit, întrucât faţă de dispoziţiile art. 115 alin. (1) C. pr. pen. nu pot avea calitatea de martor în cadrul unui proces penal părţile şi subiecţii procesuali principali. Potrivit ar. 32 alin. (2) C. pr. pen., părţile din procesul penal sunt inculpatul, partea civilă şi partea responsabilă civilmente. De asemenea, în conformitate cu art. 33 alin. (1) C. pr. pen. subiecţii procesuali principali sunt suspectul şi persoana vătămată. Aşadar, faţă de dispoziţiile legale amintite anterior, soţul inculpatului poate avea calitatea de martor în cadrul procesului penal.

b – răspuns corect, întrucât soţul inculpatului poate avea calitatea de martor în cadrul procesului penal. Astfel, potrivit dispoziţiilor art. 117 alin. (1) lit. a) C. pr. pen. soţul inculpatului are dreptul de a refuza să fie audiat în calitate de martor.

Pe lângă această situaţia expusă în textul grilei, faţă de dispoziţiile art. 117 C. pr. pen. au dreptul de a refuza să fie audiate în calitate de martor următoarele persoane:

a) soţul, ascendenţii şi descendenţii în linie directă, precum şi fraţii şi surorile suspectului sau inculpatului;

b) persoanele care au avut calitatea de soţ al suspectului sau al inculpatului.

c) persoanele care au stabilit relaţii asemănătoare acelora dintre soţi sau acelora dintre părinţi şi copii, dacă dovedesc că au convieţuit sau convieţuiesc cu suspectul sau inculpatul.

c – răspuns corect, întrucât dacă soţul inculpatului este de acord să dea declaraţii, în privinţa acestuia vor fi incidente dispoziţiile generale privind drepturile şi obligaţiile martorilor. Astfel, potrivit art. 120 alin. (1) lit. d) C. pr. pen., după depunerea jurământului şi a declaraţiei solemne, martorului îi este comunică obligaţia de a da declaraţii conforme cu realitatea, atrăgându-i-se atenţia că legea pedepseşte infracţiunea de mărturie mincinoasă.

3. **a, c**

a – răspuns corect, având în vedere următoarele argumente. Procedura în cazul recunoaşterii învinuirii este reglementată în cuprinsul art. 374 alin. (4) şi art. 375 C. pr. pen. şi prevede posibilitatea inculpatului care nu este cercetat sub aspectul unei infracţiuni pentru care legea prevede pedeapsa detenţiunii pe viaţă să aibă posibilitatea să recunoască în totalitate faptele reţinute prin actul de acuzare, inclusiv în ceea ce priveşte forma de vinovăţie reţinută. În cazul de faţă, pentru a putea fi incidentă această procedură, inculpatul X trebuie să recunoască fapta în totalitate, inclusiv în ceea ce priveşte intenţia.

b – răspuns greşit, întrucât faţă de dispoziţiile art. 374 alin. (4) C. pr. pen. inculpatul are posibilitatea să solicite judecarea conform procedurii recunoaşterii vinovăţiei la primul termen de judecată, în cursul judecăţii în primă instanţă. Mai mult, inculpatul nu are posibilitatea să solicite o astfel de judecată în cursul camerei preliminare.

c – răspuns corect, având în vedere că dispoziţiile art. 375 alin. (3) C. pr. pen. instanţa are posibilitatea să respingă cererea de judecare potrivit procedurii recunoaşterii învinuirii. Mai mult, în situaţia în care cererea inculpatului ca judecata să aibă loc potrivit procedurii recunoaşterii învinuirii a fost respinsă, iar instanţa reţine aceeaşi situaţie de fapt ca cea recunoscută de către inculpat, în caz de condamnare sau de amânare a aplicării pedepsei, limitele de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei închisorii se reduc cu o treime, iar cazul pedepsei amenzii, cu o pătrime.

4. **b, c**

a – răspuns greşit, întrucât faţă de dispoziţiile art. 479 raportat la art. 483 alin. (2) C. pr. pen., acordul de recunoaştere a vinovăţiei poate fi încheiat şi cu privire la unele fapte reţinute în sarcina inculpatului. Aşadar, în speţa expusă, inculpatul are posibilitatea